

2021. február 28. – Nagyböjt 2. vasárnapja – Mk 9,2-10 – A Tábor-hegyen Jézussal

Jézus a Tábor-hegyen audiovizuális lelkigyakorlatot tartott három tanítványának. A szemükkel látták és a fülükkel hallották, ahogy Jézus megmutatta nekik Isten Országának valóságát, dicsőségét. A tanítványok meglátták, hogy Isten Országáa eljött, tapasztalhatták a mibenlétét. Ezzel Jézus megerősítette a lelküket, a hitüket a legnehezebb napokra.

A Tábor-hegy magasztosságában megjelentek a törvény és a próféták emberei, Mózes és Illés, a mennyei hang mégis azt mondta a tanítványoknak, hogy Jézusra hallgassanak.

Megélhették a különbséget, hogy mekkora a szakadék a fent és a lent között. „Lent,” a mindennapokban azt hallhatták Jézus ellenfeleitől, hogy falánk, borissza, törvénszegő, istenkáromló, bűnösökkel barátkozó. „Fent,” a mennyei Atya tanúságtétele Jézusról: „Ő az én szeretett fiam, őt hallgassátok!”

A tanítványok jól érezték magukat a dicsőség hegyén. De meg kellett tapasztalniuk, hogy az ünnepi órákat csak ízeltől kapjuk, nem állandóra. Le kell jönni a hegyről, hogy megerősödjön a mindennapok életét éljük, küzdve, szenvedve, szeretve. Lent az élet már nem misztikus és emelkedett, hanem a mindennapok eseményeivel terhelt.

Ha a saját életemre tekintek, a legnagyobb hálával gondolok arra, hogy többször is átélhettem a menny közelségét, az élményszerű Isten-tapasztalatot, a lelki megerősítést. Milyen sokszor élhettem hitünk sodrában, a barátság és a közösség megtartó erejében, Isten tenyerén!

Jóságos mennyei Atyánk apró lépésekkel vezetett az imádságos lelkiélet útján: Gyermekkorban a reggeli és esti kötött imák, közös imádságok a templomban. A középiskolában Biblia-olvasás, gondolkodás. A teológián az elmélkedő imádság megtanulása, a relaxálás, a saját szavainkkal való ima, az adorálás. A közösségekben a hangos körima, éjszakai szentségimádások, a karizmatikus ima, a kézzeláras ima.

Papi életemben nagy szerepe volt a reggeli imádságnak, amit kiegészítettem versolvasással, lelki olvasmányokkal, illetve az esti, éjszakai imádságoknak, amikor hálaadó imát mondtam mindazokért, akikkel aznap találkoztam. Aztán a békesség imái, amikor addig nem álltam fel, amíg háborgó lelkem meg nem nyugodott. A másokért való ima, amivel szeretetemben hordoztam az enyéimet, a betegeinket, az ellenségeimet, a rám bízottakat. A lelkigyakorlatos imádságok, hegyeken, erdőkben, réteken, patakok mentén. Tábori imádságaink a tábortűznél, a remetenapon. 25 éves papi jubileumom a Börzsöny-hegység gyönyörű hegycsúcsán, ahol 36 órán át tartott a dicsőítő imám.

Mélységes alázattal, hálával és szeretettel tartozom mindazoknak, akik elvezettek, tanítottak, példát mutattak Isten gyönyörű Országának építésére.

A Szemináriumban tanáraink azzal vádoltak minket, hogy csak az élményeket keressük az imádságban. A mai nap evangéliuma azt mutatja, hogy ha a mi Urunk felvisz bennünket a „Tábor” hegyére, azért teszi, hogy megerősítsen, bátorságot adjon a mindennapok küzdelmeihez. Az ünnep ízeltől nagy hálával kell fogadni.

Vincze József, Pár